

**НАСТАНОВА
ЗІ СТРІЛЕЦЬКОЇ СПРАВИ**

ГРАНАТОМЕТ ПІДСТВОЛЬНИЙ -ГП-25

Гранатомет ГП 25

40-мм підствольний гранатомет ГП-25 був розроблений конструкторами ЦКІБ СОО м. Тула та ГНПП "Прибор" м. Москва і рекомендований на озброєння в 1978 році. Є штатною зброєю в збройних силах колишніх країн Радянського Союзу, а також активно застосовується підрозділами спеціального призначення ФСБ, СБУ, МВС.

Гранатомет ГП-25 кріпиться під стволом автомата Калашникова всіх модифікацій, калібрів 5,45-мм і 7,62-мм (за винятком АКС74У), а також 5,45-мм автомата Никонова ("Абакан") і призначений для боротьби з відкритою живою силою, а також ураження цілей, що знаходяться у легких укриттях, відкритих окопах, траншеях розташованих на відстані від 50 до 400 метрів. У практиці спецназу, ГП-25 може застосовуватися в операціях типу "Захоплення" і при зачистці місцевості в ході проведення бою.

Ударно-спусковий механізм гранатомета - самовзводного типу. Крім того, гранатомет має звичайний запобіжник флажкового типу, що виключає випадкові постріли при зарядженому гранатометі.

На гранатометі є механічний приціл відкритого типу, що дозволяє вести прицільну стрільбу на відстані від 100 м до 400 м.

Приціл розташований ліворуч від лінії прицілювання автомата, шкала прицілу (дискретність 50 м) розташована знизу, фіксується приціл під потрібним кутом за допомогою механізму.

На прицілі є пристрій для надання стволу гранатомета необхідного кута підвищення при стрільбі по невидимій цілі і шкала для ведення навісної стрільби (при кутах підняття ствола більш 45 град. - по типу міномета) на відстані від 200 до 400 метрів.

ТТХ

Калібр - 40 мм

Довжина нарізної частини каналу ствола - 98 мм

Число нарізів - 12

Маса гранатомета без затильника - 1,5 кг

Довжина прицільної лінії - 120 мм

Довжина гранатомета - 323 мм

Прицільна дальність стрільби – до 400 м

мінімальна при навісній стрільбі – 200 м

Бойова скорострільність - 4-5 постр/хв

Боекомплект - 10 пострілів

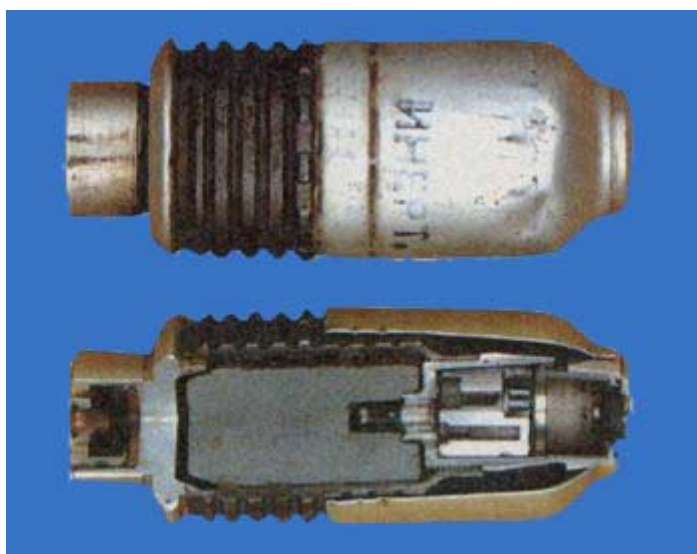
Для стрільби з ГП-25 застосовуються два типи гранат: осколкової дії ВОГ-25 та стрибаюча граната ВОГ-25П, яку інколи називають "Лягушкою". ВОГ-25П при ударі по поверхню, підстрибує на висоту від 50 до 150 см і осколками уражає ціль, що знаходяться в окопі і легких укриттях.

Штатний 40-мм постріл ВОГ-25 по своєму пристрої є унітарним і розроблений по "безгільзовій" схемі, тобто металевий заряд разом з сумішшю запалення розташовується в донній частині корпусу гранати. Така схема пострілу у вітчизняній практиці була використана вперше. Вона дозволила набагато спростити конструкцію гранатомета і, відповідно, підвищити надійність

функціонування зброї разом з підвищенням бойової скорострільності. Граната пострілу - осколкова зі сталевим корпусом. Усередині корпусу гранати (між розривним зарядом і корпусом) розташовується сітка з картону для раціонального дроблення корпусу на осколки, що сприяє збільшенню осколкової дії. Тут просто необхідно відзначити, що граната пострілу ВОГ-25 по могутності дії в цілі в 1,5 рази перевершує ОФЗ снаряд 30-мм пострілу до гармати 2А42, яким оснащена БМП-2.

Зовні корпусу гранати зроблені готові нарізи, що служать для надання гранаті обертального руху (граната стабілізується при польоті за рахунок обертання) під час її руху по каналі ствола. Взривач гранати є головним, ударної, миттєвої і інерційної дії, напівзапобіжного типу з піротехнічним далеким взведенням і самоліквідатором. Дистанція взведення складає від 10 до 40 метрів від дульного зрізу гранатомета. Такий значний розкид обумовлений температурним діапазоном застосування зброї (від мінус 40С° до 50С°). Час спрацьовування механізму самоліквідації 14-19 сек. ВОГ-25 забезпечує надійне спрацьовування при ударі об ґрунт будь-якого типу, у т.ч. покритий снігом, травою, чи чагарником, об водяну поверхню. При необхідності гранатомет може бути легко разряджений за допомогою спеціального екстрактора.

Граната ВОГ-25. Загальний вигляд та розріз

У той час, як конструктори з ЦКІБ СОО конструювали гранатомет ГП-25, перед їхніми колегами з ГНПП "Прилад" була поставлена нова задача. Необхідно було розробити новий

40-мм постріл до підствольного гранатомета зі збільшеною ефективністю осколкової дії по залеглій (окопи, траншеї, камені, що знаходяться в незахищених зверху укриттях) живій силі, у порівнянні з гранатою пострілу ВОГ-25, у 1,5-2 рази (без зниження ефективності осколкової дії по ростовим цілям). Ця, прямо скажемо, непроста технічна задача була блискуче вирішена колективом конструкторів ГНПП "Прилад". У 1979 році на полігонні іспити був представлений новий 40-мм постріл з осколковою гранатою ВОГ-25П і в цьому ж році новий постріл ув рекомендований на озброєння Радянської армії. Головна й основна відмінність нового пострілу була в головному взривачі.

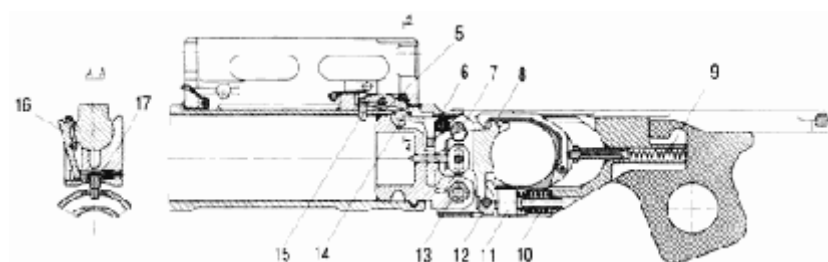
До складу гранатомета входять основні частини:

- ствол із кронштейном;
- корпус з казенником;
- система фіксації кришки ствольної коробки;
- затильник з ременем.

Гумовий затильник-амортизатор, установлюється на приклад автомата.

В комплект гранатомета також входить банник для чищення і змащення ствола.

Сам гранатомет складається з таких частин та механізмів:

5 - ричаг фіксатора, 6 - пружина замикача, 7-перевідник, 8 - спуск з тягою, 9 - пружина спуска, 10 - пружина бойова, 11 - гніток, 12 - курок з ударником, 13 - вісь корпуса, 14- ричаг передаючий, 15- фіксатор, 16 - ричаг запобіжника, 17 - запобіжник

Заряджання гранатомета пострілом здійснюється з дульної частини ствола. Постріл необхідно вставити в ствол до упора. При цьому постріл у стволі фіксується спеціальним фіксатором, що, у свою чергу, зв'язаний з передаючим важелем, який блокує курок таким чином, що при неповністю досланому пострілі виконання стрільби стає неможливим. Конструкція гранатомета так само містить у собі пристрій, який блокує ударно-спусковий механізм, що виключає можливість стрільби з гранатомета не приєднаного або не повністю приєднаного до автомата (блокуючий механізм автоматично виключається при правильній постановці і фіксації гранатомета на автоматі).

При необхідності гранатомет може бути легко розряджений за допомогою спеціального екстрактора.

В залежності від поставленої бойової задачі, дальності стрільби та особливостей вогневої позиції автоматчик може вести стрільбу з наступних положень:

- лежачи з упора;
- з коліна з плеча, з-під руки, з упором приклада в ґрунт;
- сидячи з руки, з упором приклада в ґрунт;
- стоячи з плеча або з руки.

Боець спецназа проводить постріл стоячи з плеча з ГП-25, встановленого на АК-74М.

Стрілець проводить постріл стоячи з руки з гранатомета, встановленого на АК-74М.